

2019-049

Archeologienota Beveren-Leie Wagenaarstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

17-7-2019

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Beveren-Leie Wagenaarstraat (provincie West-Vlaanderen), gelegen buiten woon- of recreatiegebied, waarbij de totale oppervlakte van de bodemingrepen 5000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, 18190m² groot, heeft een onregelmatige vorm en is noordwest-zuidoost georiënteerd. Het plangebied is gelegen ten noorden van de Wagenaarstraat, in het noorden wordt het deels begrensd door de Stuivebergbeek, die hier ontspringt. Het plangebied is onbebouwd en hoofdzakelijk in gebruik als landbouwgrond. Centraal langsheen de noordelijke grens is een met bomen begroeide zone aanwezig. In de zuidoostelijke hoek, iets verwijderd van het eigenlijke plangebied, maakt een smalle bestaande fiets- en wandelweg deel uit van het terrein. Deze weg loopt verder naar het noorden langsheen de oostelijke grens van het plangebied. Volgens het plan 'bestaande toestand' loopt er in het zuiden van het terrein een oude voetweg van zuidwest naar noordoost over het plangebied, maar op het terrein is deze niet meer zichtbaar.

Het plangebied maakte vanouds deel uit van het grote Methelawoud, en is gelegen op ruime afstand van de oorspronkelijke dorpskern van Beveren-Leie. Bij de ontginning van het woud zouden in de 10de en/of 11de eeuw ter hoogte van de huidige Wagenaarstraat enkele ontginningshofsteden zijn ontstaan. In dit kader is ook het Stuivenberghof te vermelden, gelegen iets ten noordoosten van het plangebied langsheen de Omloopstraat; de site klimt mogelijk op tot de 11de of 12de eeuw, de huidige 18de- en 19de-eeuwse gebouwen zijn verbouwd in 1910. Op de Villaretkaart uit 1745-1748 wordt de Wagenaarstraat reeds afgebeeld, het plangebied is te situeren ter hoogte van een bebost perceel, mogelijk een restant van het Methelawoud. In de zuidoostelijke hoek van het plangebied wordt een zuidwest-noordoost georiënteerde weg aangegeven. De omgeving is landelijk met verspreide bebouwing, zowel de Stuivebergbeek als de Zomerbeek worden niet weergegeven. De Ferrariskaart uit ca. 1777 geeft iets minder informatie, de weg in de zuidoostelijke hoek wordt niet afgebeeld. Het plangebied is opnieuw te situeren ter hoogte van een bebost terrein, de projectie op de figuur wijkt iets van de reële projectie. Op de kaarten uit midden 19de eeuw en de topografische kaarten van eind 19de-begin 20ste eeuw wordt de weg in de zuidoostelijke hoek wel afgebeeld. Het terrein is nog steeds onbebouwd, maar midden 19de eeuw is het bos grotendeels verdwenen en komt het vermoedelijk in gebruik als landbouwgrond. Enkel in het noordelijke deel blijven nog wat bomen over, waarvan het huidige beboste stukje een restant is. Op de luchtfoto van 1971 is te zien dat de bebouwing rond het terrein aanzienlijk is toegenomen. Op het plangebied zelf is de weg dan nog zichtbaar, op de foto van 1979-1990 is dat niet langer het geval. Het plangebied blijft eind 20ste-begin 21ste eeuw in gebruik als landbouwgrond en onbebouwd. Afgaande op de historische kaarten hebben er de laatste 270 jaar geen grootschalige bodemingrepen plaatsgevonden op het plangebied. Het terrein wordt in het noorden begrensd door de Stuivebergbeek en loopt licht op van noord naar zuid. In een ruimer perspectief is het plangebied gelegen op een hoge rug tussen de valleien van de Leie in het noorden en de Gaverbeek in het zuiden. De bodem van het plangebied is volgens de bodemkaart hoofdzakelijk een matig droge licht zandleembodem, met langsheen de beek een kleine zone met

nattere zandleemgronden. In de omgeving van het plangebied gebeurde tot op heden nauwelijks archeologisch onderzoek. Enkel een voorloper van het Stuivenberghof werd archeologisch onderzocht. De andere gekende sites in de omgeving zijn vooral laatmiddeleeuwse sites met walgracht, gekend uit archivalische bronnen. Meer naar het noorden, dicht bij de Leie, zijn wel enkele sites gekend uit oudere periodes, vooral dan uit de Romeinse periode. Er kan aan het plangebied een gemiddelde archeologische verwachting gegeven worden – niet hoog maar ook niet laag. Door het gebrek aan archeologisch onderzoek in de omgeving is het moeilijk een meer exacte inschatting te maken. Wel is duidelijk dat de ruime omgeving reeds sinds lange tijd wordt gefrequentieerd, wat gezien de gunstige landschappelijke ligging – op hogere gronden tussen 2 grote beekvalleien - niet vreemd is. Gezien de ligging van het plangebied op de hogere rug, de bodemkundige eigenschappen, grenzend aan een waterloop en op gronden die in het verleden niet lijken verstoord te zijn geweest, is de kans bestaande dat er zowel steentijd artefactensites als sites met grondsporen aanwezig én bewaard zijn op het terrein.

Op het terrein wordt 34 bedrijfsloodsen gebouwd met bijhorende wegenis, parkeerplaatsen, verhardingen, twee bufferbekkens, enkele groenzones en de nodige nutsleidingen en -voorzieningen. Dit gaat gepaard met grootschalige grondwerken, waarbij het volledige terrein wordt omgewoeld. De Stuivebergbeek wordt deels verlegd en de oever wordt deels genivelleerd. Hierbij worden de bomen langs de beek geroid. Het grootste deel van het terrein wordt vervolgens opgehoogd, waardoor het toekomstige maaiveldniveau een licht dalende lijn zal vertonen van noord naar zuid, wat het tegenovergestelde is van het huidige, natuurlijke hoogteverloop. Voorafgaand de ophoging zal een afgraving plaatsvinden van minstens de teelaarde. Een aantal van de werken na de ophoging die gepaard gaan met het optrekken van de loodsen zullen ingrijpen onder deze ophoging; het betreft dan voornamelijk de aanleg van de bufferbekkens, de funderingen van de loodsen en van de wegenis en verhardingen, en de uitgravingen voor de nutsleidingen en -voorzieningen. Het is duidelijk dat er aanzienlijke bodemingrepen zullen plaatsvinden op het plangebied, enkel het bestaande pad in het zuiden wordt gevrijwaard van grote grondwerken. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

Het plangebied kent een gemiddelde archeologische verwachting, waarbij sites uit diverse archeologische periodes niet uit te sluiten zijn. Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site echter niet aangetoond worden. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van het centrale gedeelte van de hogere rug tussen de valleien van de Leie en de Gaverbeek, waar tot heden nog maar weinig gravend archeologisch onderzoek is gebeurd. Dit verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, aangezien de gronden op dit moment nog in gebruik zijn.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

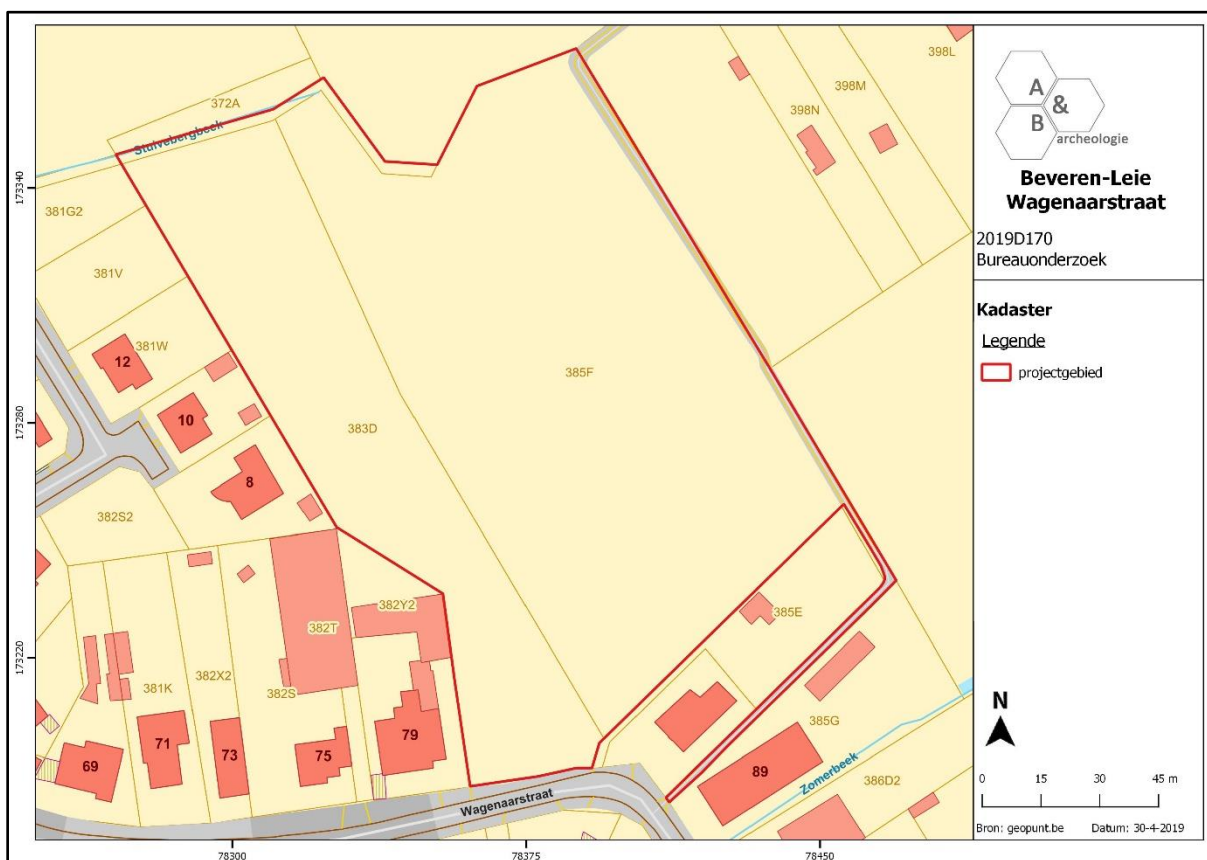
Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Waregem (Beveren-Leie), Wagenaarstraat

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 76207,59 en Y: 172140,99; X: 80538,02 en Y: 174421,44

Oppervlakte plangebied: 18190m²

Kadastergegevens: Waregem, afdeling 4, sectie B, percelen 383D, 385F

Het plangebied is 18190m² groot en komt – met uitzondering van het smalle pad in het zuiden - volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op de kadasterkaart (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
  - Zijn er aanwijzingen dat een mogelijke steentijdsite in situ bewaard kan zijn?
  - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
  - Kunnen er adviezen gegeven worden over hoe in het oostelijke deel van het plangebied, waar op dit moment geen bouwwerken gepland zijn, dient omgegaan te worden met eventueel aanwezig archeologisch erfgoed?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
  - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
  - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
  - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
  - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
  - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
  - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
  - Zijn er sporen en/of structuren aanwezig die kunnen gerelateerd worden aan het Methelawoud en de ontginning ervan (bvb. houtskoolmeilers)?
  - Zijn er restanten van de oude weg te vinden die het zuidelijk deel van het terrein van noordoost naar zuidwest doorsneed?

- Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
- Kan een archeologische site uitgesloten worden?
- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen;

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

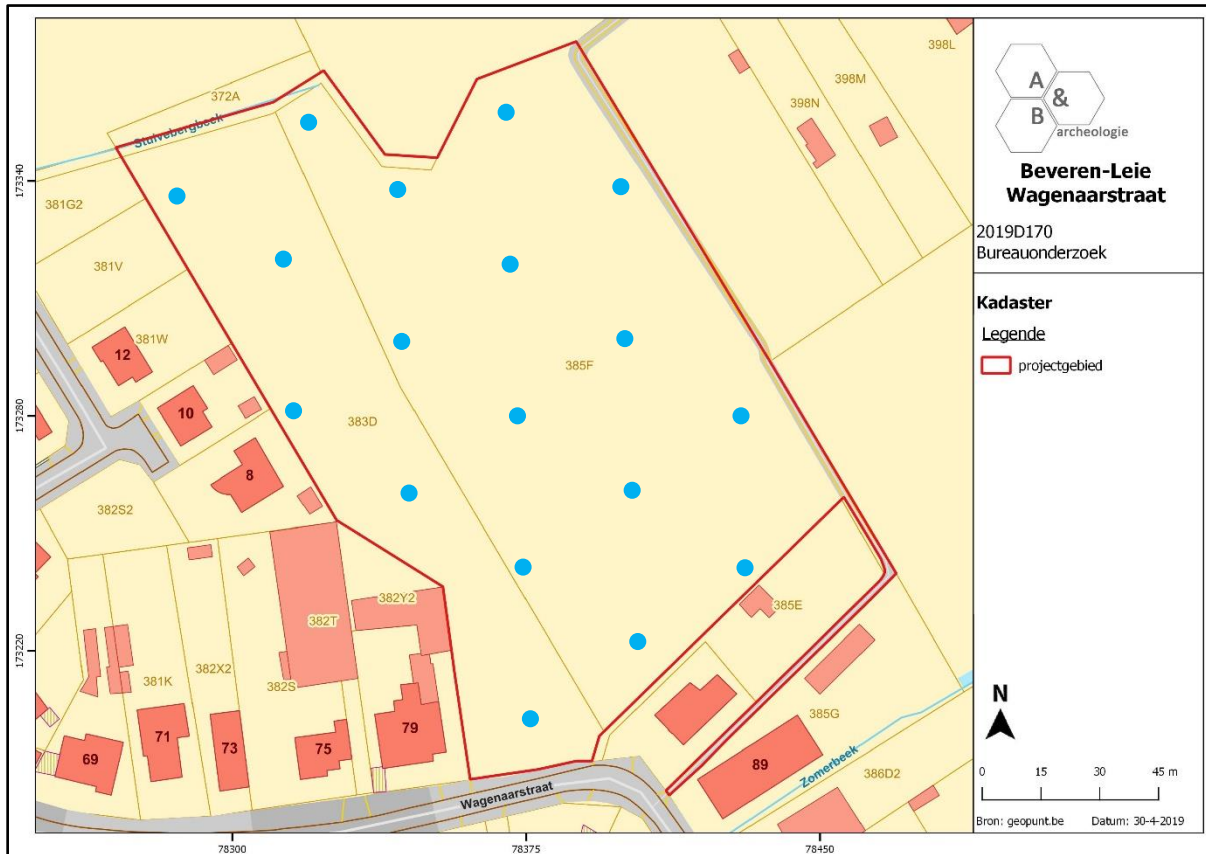
- Randvoorwaarden

Het is noodzakelijk dat voorafgaand het uitvoeren van het verder vooronderzoek de te verwijderen bomen geroooid zijn. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat de stronken blijven zitten in de grond, deze worden ook niet gefreesd. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De stronken kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het plangebied worden in totaal 18 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden, intacte podzolen) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden bewaard), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk bodemonderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te evalueren en in ruimte af te bakenen. Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van

het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het waarderend booronderzoek goede en *in situ* bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdoopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel *in situ* behoud mogelijk is of niet.

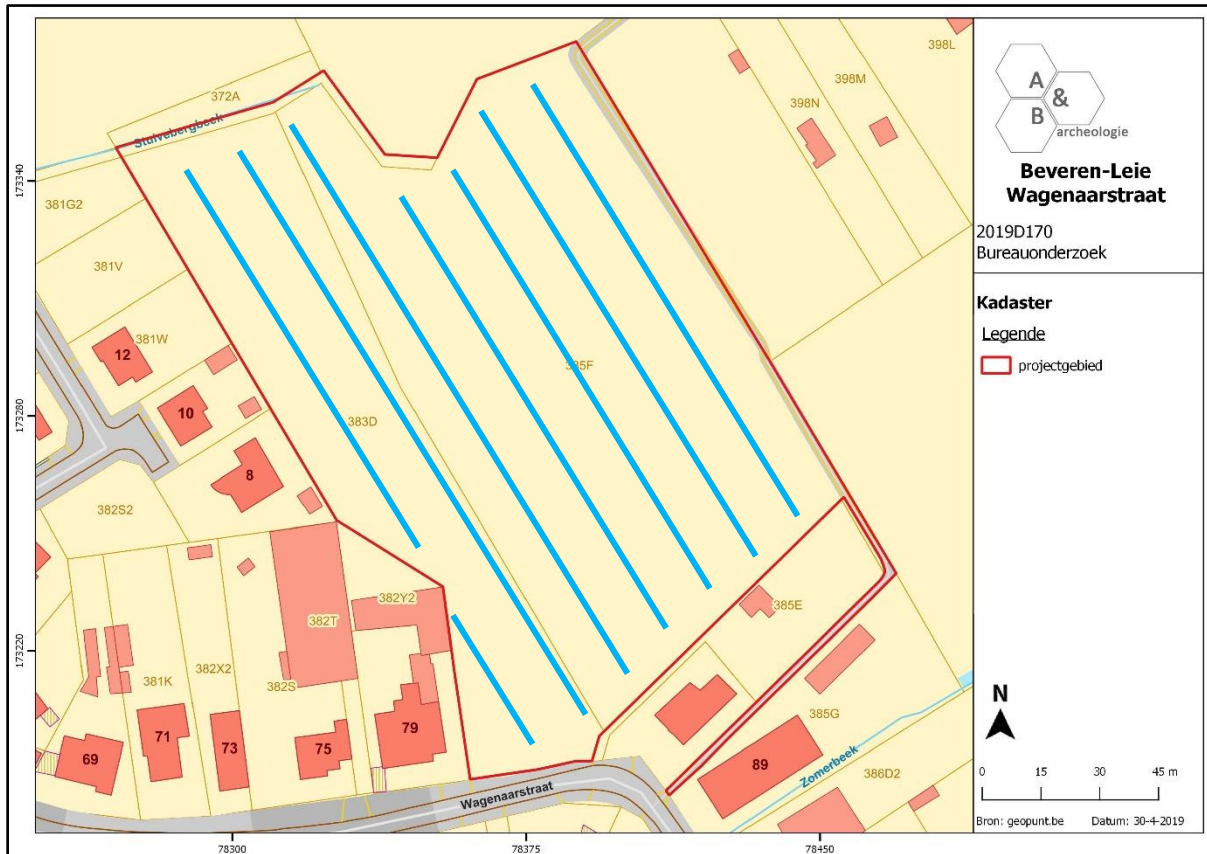
De proefputten worden ingepland op basis van de waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang en de inplanting van de proefputten. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 3.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen deze deelzone, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden min of meer noordnoordwest-zuidzuidoost georiënteerd, dwars op de topografie en mee met de lengterichting van het perceel. Daarnaast worden extra volg-, dwarsleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 1891m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 473m², door middel van volg-, dwarsleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 2364m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op de kadasterkaart (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zand(leem)gronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.